

ม.ก.พ.
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี
เลขที่ 04585
วันที่ 30 (31) 12 2556
เวลา

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/ว ๕๕๑

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๒/๒๕๕๖ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๒/๒๕๕๖

ตามที่จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖ ได้ลงเฝ้าความรู้เกี่ยวกับการเบิกเงินค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคณะกรรมการสอบ

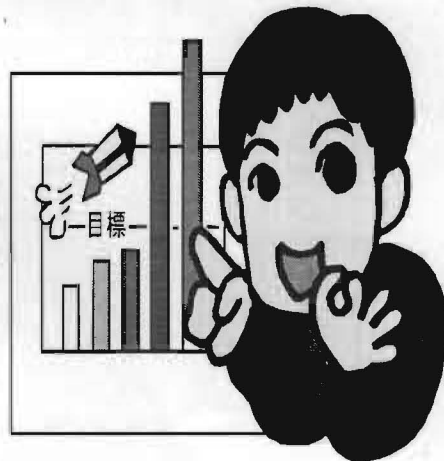
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ความว่าไม่สามารถเบิกเงินได้อีกแล้วสำหรับการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา เพราะมีพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นั้น ปรากฏว่าได้พิมพ์ข้อความคลาดเคลื่อน ข้อความที่ถูกต้องคือ “ประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕”

และทำให้ไม่สามารถเบิกเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา จึงขออภัยมา ณ ที่นี้

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ดื่นะที่ป่วย

นายสมจิตร ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่านายสมจิตร ได้ลงชื่อมาปฏิบัติราชการแต่ไม่อยู่ในห้องทำงานโดยไปนั่งอยู่ที่ห้องสมุด ทั้งนี้ นายสมจิตร มีอาการป่วยทางจิตเวช แพทย์ผู้รักษาให้ความเห็นว่าเป็นโรคทาง

สมองอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้อย่างปกติ ซึ่งอาการป่วยอาจส่งผลกระทบต่อตนเองและคนรอบข้างได้ และอาการป่วยได้รุนแรงมากขึ้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช และเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการได้ระยะหนึ่งก็ได้ขอลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตแล้ว พฤติการณ์ของนายสมจิตร ดังกล่าว ยังไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และได้สั่งยุติเรื่อง

/ใครเบี้ยวใคร...

ใครเบี้ยวใคร

นางเนียน ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้จดทะเบียนสมรสกับนายเอก ซึ่งป่วยเป็นโรคไตวายเรื้อรังและการฟอกไตต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง โดยนายหนักซึ่งเป็นพี่ชายของนายเอก มาติดต่อและตกลงจ้างนางเนียน ให้จดทะเบียนสมรสกับนายเอกแต่เพียงในนาม เพื่อใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลในการฟอกไต โดยตกลงว่าในวันจดทะเบียนสมรส จ่ายเงินให้นางเนียน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และหลังจดทะเบียนไปแล้วจะให้อีกจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นนางเนียน ได้นำหลักฐานค่ารักษาพยาบาลของนายเอก ไปขอเบิกเงินจากทางราชการตามสิทธิของคู่สมรสหลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๙๗,๐๐๐ บาท แต่เงินที่ได้รับมานั้น นางเนียน ยึดไว้ยังไม่ได้นำไปให้กับนายหนัก เพราะเห็นว่าค่าจ้างจดทะเบียนสมรสในส่วนหลัง จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น นายหนัก ยังไม่ได้จ่ายให้กับตน นายหนัก เกิดความไม่พอใจจึงได้ร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น

พฤติกรรมของนางเนียน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ และถูกดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

สามีเนรคุณ

นายขุนเทพ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับนางสน ซึ่งเป็นคนรักเก่าสมัยที่เรียน ปวส.ด้วยกัน โดยทั้งคู่ได้ไปเช่าพักนอนด้วยกันที่โรงแรมบ่อยครั้ง ทั้งที่แต่ละฝ่ายก็มีสามีและภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายและมีบุตรอยู่แล้ว ทั้งคู่ยังคงติดต่อและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันอีกหลายครั้ง จนเกิดความแตกร้างวุ่นวายขึ้นในครอบครัวของทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ นายขุนเทพ ได้เตะ ภรรยา คือ นางเรียม และได้ไล่ภรรยาและลูกออกจากบ้าน โดยไม่ได้นึกถึงบุญคุณของนางเรียม ที่เคยให้เงินส่งเสียให้ตนเรียนจนจบในระดับ ปวส.ทางบัญชี ส่วนนางสน นั้น ก็ทะเลาะตบตีกับสามีเป็นประจำจนเป็นที่เอือมระอาของเพื่อนบ้านและต้องหย่าขาดจากกันในที่สุด

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายขุนเทพ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สถานะทำการอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

พินิจเงินแล้ว

นายชาयरุจน์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ มีนางหญิงแก้ว เป็นภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ต่อมาได้ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวพลอย โดยไปไหนมาไหนด้วยกันเป็นประจำ แต่นายชาयरุจน์ ก็ยังคงส่งเสียเลี้ยงดูส่งเงินให้แก่ภรรยาและบุตรของตน ใช้จ่ายตลอดเวลา ต่อมาภายหลังได้ทอดทิ้งไม่ยอมส่งเสียเลี้ยงดู เพราะมีค่าใช้จ่ายอื่นทำให้รายได้จากเงินเดือนไม่พอใช้จ่าย เป็นเหตุให้นางหญิงแก้ว ภรรยาไม่พอใจและได้ไปต่อว่าตำหนิ นายชาयरุจน์ ที่บริเวณริมรั้วของที่ทำงานถึง ๒ ครั้ง

พฤติกรรมของนายชาयरุจน์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง สถานะไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

เวรประจำร้าน

นายชราธรณ์ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่แพทย์เวรรักษาพยาบาลนอกเวลาราชการ ขณะที่อยู่เวร นายชราธรณ์ กำลังตรวจรักษาคนไข้อยู่ที่คลินิกส่วนตัว เมื่อเวลา ๙.๐๐ น. ปรากฏว่ามีคนไข้เด็กมาที่โรงพยาบาลชุมชนโดยมีอาการปวดท้องข้างขวามาก และมีอาเจียรร่วมด้วย พยาบาลเวรได้โทรศัพท์แจ้งให้ นายชราธรณ์ ทราบ และได้สั่งการรักษาทางโทรศัพท์ โดยสั่งให้พยาบาลให้น้ำเกลือ ฉีดยาแก้ปวด ดองอาหารและน้ำ พร้อมบอกว่าจะรีบมาดูอาการ ต่อมาคนไข้มีอาการปวดท้องมาก พยาบาลเวรได้โทรศัพท์แจ้งไปให้ทราบอีก ๒-๓ ครั้ง และ

/ได้รอ...

ได้รอจนถึงเวลา ๑๔.๐๐ น. แพทย์ก็ยังไม่มา ญาติผู้ป่วยทนรอไม่ไหวเพราะเด็กปวดท้องมาก และตื่นทรนทราย จึงรีบนำตัวไปส่งที่โรงพยาบาลในตัวจังหวัด เมื่อไปถึงแพทย์ต้องรีบนำตัวคนไข้เข้าไปทำการผ่าตัดในทันทีเพราะไส้ติ่งอักเสบและแตก และได้ช่วยชีวิตไว้ได้ทัน

พฤติการณ์ของนายชราธรณ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

คดีปกครองเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการ

คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๙๙/๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการบริหารงานภาครัฐ ย่อมตระหนักว่าต้องรักษาประโยชน์ของทางราชการมากกว่าประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งและอยู่ในวิสัยที่จะยกเลิกการประกวดราคาได้หากเห็นว่าการเสนอราคาเป็นราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงมาก แต่กลับอนุมัติให้มีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีค่าใช้จ่ายที่รู้ว่าทำให้ทางราชการเสียประโยชน์ และย่อมต้องมีความระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหาย เป็นเหตุให้ต้องใช้งบประมาณของแผ่นดินเกินกว่าความเป็นจริงอย่างมาก เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การลงโทษปลดออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย

๑. ขณะนี้มีการร้องเรียนไปยัง ป.ป.ช. ป.ป.ท. และ สตง. รวมทั้งกระทรวงสาธารณสุข จำนวนหลายเรื่อง ว่ามีการเบิกเงินเป็นเท็จเกี่ยวกับการอบรม ประชุม สัมมนา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยกล่าวหาว่าไม่ได้จัดอบรมจริงแต่เบิกเงิน มีการลงลายมือชื่อเข้าอบรมแทนกันโดยตัวจริงไม่ได้เข้าอบรม มีการปลอมลายมือชื่อผู้เข้าอบรม มีการจัดทำโครงการและหลักฐานเป็นเท็จว่าจัดอบรมภายในประเทศแล้วนำเงินที่เบิกได้พาเจ้าหน้าที่ไปต่างประเทศ เช่น จีน เวียดนาม ลาว มีการจัดทำโครงการไปศึกษาดูงานแต่ความจริงแล้วไปรับปริญญาหรือไปส่งผู้บังคับบัญชาที่ย้าย และมีการเขียนรายงานเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะ เป็นเท็จโดยที่ไม่ได้เดินทางไปราชการจริง

๒. การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือการเบิกเงินเกี่ยวกับสวัสดิการของข้าราชการ เป็นเท็จ นั้น ก.พ.เคยมีมติ ตามหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑ และที่ นร ๐๙/๐๙.๒/ว ๘ ลงวันที่ ๒๖

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๓๖ สรุปว่า “ข้าราชการที่ทุจริตฉ้อโกงเงินของราชการนั้นเป็นความผิดทางอาญาและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง” ดังนั้น แม้เงินที่เบิกเท็จ นั้นจะมีจำนวนไม่มากก็อาจถูกลงโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้ และถ้าเป็นโครงการอบรมหากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำหลักฐานเท็จเบิกเงิน ก็จะมี ความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ด้วย ดังกรณีตัวอย่าง

(๑) นิติกร ๖ เดินทางไปราชการจริงจำนวน ๒ วัน แต่เบิกค่าเช่าที่พักและ เบี้ยเลี้ยง จำนวน ๓ วัน ลงโทษปลดออกจากราชการ

(๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานส่งเสริมสหกรณ์ ๖ เขียนรายงานการเดินทางไปราชการ เบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ จำนวน ๒ วัน ว่าไปประชุมกลุ่มสมาชิกสหกรณ์ การเกษตร โดยความจริงไม่ได้ไปประชุมในเรื่งดังกล่าวเลย ลงโทษปลดออกจากราชการ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

งานของแผ่นดินเป็นงานส่วนรวม มีผลกว้างขวาง เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองและบุคคล ทุกคนทุกฝ่าย. เมื่อเป็นงานส่วนรวม และมีผลเกี่ยวข้องกับคนหมู่มากปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ อันเนื่องมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกันก็ย่อมเกิดมีขึ้นบ้าง เป็นปกติธรรมดา. ข้าราชการ ผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน ตลอดจนทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีใจที่หนักแน่น และเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง แม้กระทั่งคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีสติ ใช้ปัญญา และเหตุผลเป็นเครื่องปฏิบัติวินิจฉัย โดยถือว่า ความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์นั้น คือ การระดมสติปัญญา และประสบการณ์อันหลากหลายจากทุกคนทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์แก่ การปฏิบัติบริหารงานและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้งานทุกส่วนทุกด้านของแผ่นดินสำเร็จผล เป็นความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง.

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกริฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวยพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข